

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/51/EK IRÁNYELVE

(2008. május 21.)

a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló 91/477/EGK tanácsi irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére, ⁽¹⁾

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak ⁽²⁾ megfelelően,

mivel:

(1) A 91/477/EGK irányelv ⁽³⁾ kísérő intézkedést hozott létre a belső piac számára. Egyensúlyt teremt egyrészt az egyes lőfegyvereknek a Közösségen belüli bizonyos fokú szabad mozgását biztosító kötelezettségvállalás, másrészt e szabadságnak az ilyen jellegű termékeknek megfelelő biztonsági garanciák alkalmazásával történő ellenőrzésének szükségessége között.

(2) A nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményhez csatolt, a lőfegyverek, a lőfegyverdarabok, alkotóelemeik és lőszerük tiltott gyártásáról és kereskedelméről szóló ENSZ-jegyzőkönyvnek az Európai Közösség nevében való aláírásáról szóló, 2001. október 16-i 2001/748/EK tanácsi határozatnak ⁽⁴⁾ megfelelően a Bizottság a Közösség nevében 2002. január 16-án aláírta az említett jegyzőkönyvet (a továbbiakban: a jegyzőkönyv).

(3) A Közösségnek a jegyzőkönyvhöz való csatlakozása miatt szükség van a 91/477/EGK irányelv egyes rendelkezéseinek módosítására. Fontos gondoskodni arról, hogy az említett irányelvvel összefüggő nemzetközi kötelezettségvállalások alkalmazása következetes, eredményes és gyors legyen. Továbbá, szükséges kihasználni az e felülvizsgálat adta lehetőséget az említett irányelv tökéletesítésére, különösen a Bizottság által az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a 91/477/EGK irányelv végrehajtásáról szóló, 2000. december 15-i jelentésben megjelölt ügyek szabályozása tekintetében.

(4) Rendőrségi hírszerzési értesülések szerint a Közösségen belül növekedett az átalakított fegyverek használata. Ezért alapvető fontosságú, hogy az ilyen átalakítható fegyverek a 91/477/EGK irányelvnek a lőfegyverekre adott fogalomhatározása alá kerüljenek.

(5) A lőfegyverek, lőfegyverdarabok és lőszerük, amennyiben harmadik országból kerülnek behozatalra, a közösségi jogszabályok, és ennek megfelelően a 91/477/EGK irányelv hatálya alá tartoznak.

(6) Ezért a 91/477/EGK irányelv alkalmazásában meg kell határozni a lőfegyverek, lőfegyverdarabok és lőszerük tiltott gyártása és kereskedelme, valamint a felkutatás fogalmát.

(7) A jegyzőkönyv továbbá kötelezettséget állapít meg a fegyvereknek a gyártásuk időpontjában és a kormányzati készletekből állandó polgári felhasználásra való átadásukkor történő megjelölésére vonatkozóan, ezzel szemben a 91/477/EGK irányelv csak közvetetten utal a megjelölés kötelezettségére. A fegyverek felkutatásának megkönnyítése érdekében alfanumerikus kódok használhatóak, és a megjelölésbe bele kell foglalni a fegyver gyártásának évét is (amennyiben az nem része a sorozatszámnak). A jelölési rendszernek a lehető legnagyobb mértékben a kézi lőfegyverek próbabélyegeinek kölcsönös elismeréséről szóló, 1969. július 1-i egyezményen kell alapulnia a Közösség egész területén.

⁽¹⁾ HL C 318., 2006.12.23., 83. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. november 29-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. április 17-i határozata.

⁽³⁾ HL L 256., 1991.9.13., 51. o. Helyesbítve: HL L 54., 1993.3.5., 22. o.

⁽⁴⁾ HL L 280., 2001.10.24., 5. o.

- (8) Ezenkívül, míg a jegyzőkönyv előírja, hogy a fegyverekre vonatkozó információk nyilvántartásának megőrzési idejét legalább tíz évre kell emelni, a lőfegyverek megfelelő felkutathatósága érdekében szükséges ezt az időtartamot legalább 20 évre meghosszabbítani tekintettel a fegyverek veszélyes természetére és időállóságára. Szükséges továbbá, hogy a tagállamok központosított vagy decentralizált számítógépes nyilvántartási rendszert tartsanak fenn, amely garantálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzáférését azon nyilvántartási rendszerhez, amely minden egyes lőfegyver szükséges információit tartalmazza. A rendőrségnek, az igazságszolgáltatási hatóságoknak és más hatáskörrel rendelkező hatóságnak a számítógépes nyilvántartási rendszerben tárolt információkhoz való hozzáféréseinek tiszteletben kell tartania az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkét.
- (9) Továbbá, a jegyzőkönyv 15. cikkében említett közvetítői tevékenységeket meg kell határozni a 91/477/EGK irányelv alkalmazásában.
- (10) A jegyzőkönyv 5. és 6. cikkének való megfelelés meghatározott súlyos esetekben büntetőjogi szankciók alkalmazását és a fegyverek elkobzását vonja maga után.
- (11) A lőfegyverek hatástalanítása tekintetében a 91/477/EGK irányelv I. melléklete III. részének a) pontja egyszerűen a nemzeti jogszabályokra utal. A jegyzőkönyv a fegyverek hatástalanítására egyértelműbb általános elveket fogalmaz meg. A 91/477/EGK irányelv I. mellékletét ezért ki kell igazítani.
- (12) A kereskedők tevékenységének sajátos jellege miatt e tevékenységet a tagállamoknak szigorúan ellenőrzés alá kell vonniuk, különösen a kereskedők szakmai feddhetlenségének és szakértelmének vizsgálata céljából.
- (13) A 91/477/EGK irányelvben megállapított szabályoknak ki kell terjedniük a lőfegyverek magánszemélyek által távközlő eszközök révén – például, az interneten keresztül, ott, ahol ez engedélyezve van – történő megszerzésére, valamint általános szabályként meg kell tiltani azt, hogy meghatározott súlyos bűncselekmények miatt jogerősen elítélt személyek lőfegyvert szerezhessenek be.
- (14) Az európai lőfegyvertartási igazolvány általában kielégítő módon működik, és az tekintendő az elsődleges olyan okmánynak, amelyre a vadászoknak és céllövőknek egy másik tagállamba történő utazásuk során a lőfegyverek tartásához szükségük van. A tagállamok nem köthetik az európai lőfegyvertartási igazolvány elfogadását semmiféle díj, illetve illeték megfizetéséhez.
- (15) A lőfegyverek felkutatásának megkönnyítése, valamint a lőfegyverek, lőfegyverdarabok és a lőszeresek tiltott kereskedelme és gyártása elleni hatékony küzdelem elősegítése érdekében szükséges javítani a tagállamok közötti információcserét.
- (16) Az információfeldolgozást a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban végzik, és az nem sérti az egyének védelmi szintjét a személyes adatok közösségi és nemzeti jog rendelkezései szerinti feldolgozása terén, továbbá különösen nem módosítja a 95/46/EK irányelvben foglalt kötelezettségeket és jogokat.
- (17) A 91/477/EGK irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (18) Számos tagállam már egyszerűsítette a lőfegyverek besorolási módját, a négy kategóriát a következő kettőre csökkentve: tiltott lőfegyverek és engedélyköteles lőfegyverek. A tagállamoknak alkalmazkodniuk kell az egyszerűsített besoroláshoz, ugyanakkor azon tagállamok, amelyek további kategóriákba sorolják a lőfegyvereket, a szubszidiaritás elvével összhangban fenntarthatják jelenlegi besorolási rendszereiket.
- (19) A lőfegyverek megszerzéséhez és tartásához szükséges engedélyezést lehetőség szerint egyetlen közigazgatási eljárásban kell lefolytatni.
- (20) A 91/477/EGK irányelv 2. cikkének (2) bekezdése többek között kizárja saját alkalmazási köréből a fegyverek és lőszeresek nemzeti jognak megfelelő megszerzését vagy tartását gyűjtők és a fegyverek kulturális és történelmi vonatkozásaival foglalkozó, a területileg illetékes tagállam által ilyenek elismert szervek esetében.
- (21) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás ⁽³⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamok a maguk számára, illetve a Közösség érdekében táblázatokat készítenek, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átvett intézkedések közötti megfelelést, és e táblázatokat közzéteszik.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

⁽³⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

- (22) A 91/477/EGK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 91/477/EGK irányelv módosításai

A 91/477/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában »lőfegyver«: minden olyan hordozható csöves tűzfegyver, amely egy gyúlékony hajtóanyag segítségével egy vagy több töltényt, golyót vagy lövedéket lő ki, azt ennek kilövésére tervezték vagy átalakítható erre a célra, kivéve ha az I. melléklet III. részében felsorolt valamely ok kizárja ezen irányelv hatálya alól. A lőfegyverek besorolását az I. melléklet II. része tartalmazza.

Ezen irányelv alkalmazásában egy tárgy egy gyúlékony hajtóanyag segítségével töltény, golyó vagy lövedék kilövésére alkalmassá átalakíthatónak minősül, ha:

— megjelenésében egy lőfegyverre hasonlít, és

— kivitelezése vagy alapanyaga miatt ilyenre átalakítható.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Ezen irányelv alkalmazásában a »lőfegyverdarab«: a kifejezetten lőfegyverhez tervezett és annak működéséhez elengedhetetlen lőfegyverdarabok vagy cserealkatrészek, beleértve a fegyvercsövet, tokszerkezetet, vázat, zárszerkezetet vagy zárat, valamint minden olyan eszközt, amelyet a lőfegyver lövése által keltett zaj csökkentése érdekében terveztek vagy alakítottak át.

(1b) Ezen irányelv alkalmazásában az »alapvető alkotóelem«: a zárszerkezet, a lőfegyver töltényűrje és/vagy csöve, amelyek – mivel különálló tárgyak – azon lőfegyver-kategóriába tartoznak, amelyekre felszerelik vagy fel kívánják szerelni azokat.

(1c) Ezen irányelv alkalmazásában a »lőszer«: a teljes tár, vagy annak alkotóelemei, beleértve a töltényhüvelyt, a gyújtókészüléket, az indítótöltetet a lőfegyverben hasz-

nált golyókat és lövedékeket, feltéve hogy ezek az alkotóelemek az adott tagállamban maguk is engedélykötelesek.

(1d) Ezen irányelv alkalmazásában a »felkutatás«: a lőfegyverek és, ahol lehetséges, a lőfegyverdarabok és a lőszeres rendszeres nyomon követése a gyártótól a vásárlóig, a tagállamok illetékes hatóságainak a tiltott gyártás és a tiltott kereskedelem felderítésében, kivizsgálásában és elemzésében való segítségnyújtás céljából.

(1e) Ezen irányelv alkalmazásában a »közvetítő«: a kereskedőtől eltérő minden olyan természetes vagy jogi személy, akinek kereskedelmi vagy üzleti tevékenysége egészben vagy részben fegyverek megvásárlásából, eladásból vagy átadásának megszervezéséből áll.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ezen irányelv alkalmazásában a »kereskedő«: minden olyan természetes vagy jogi személy, akinek a kereskedelmi vagy üzleti tevékenysége részben vagy egészben lőfegyverek, lőfegyverdarabok, illetve lőszeres gyártásából, kereskedelméből, cseréjéből, bérbeadásából, javításából vagy átalakításából áll.”;

d) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) Ezen irányelv alkalmazásában a »tiltott gyártás«: lőfegyverek, lőfegyverdarabok és lőszeres gyártása vagy összeszerelése:

i. tiltott kereskedelem tárgyát képező ilyen lőfegyverek bármely alapvető alkotóeleméből;

ii. a gyártás vagy az összeszerelés helye szerinti tagállam illetékes hatósága által a 4. cikknek megfelelően kiadott felhatalmazás nélkül; vagy

iii. az összeszerelt lőfegyverek gyártáskor történő, a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelő megjelölése nélkül.

(2b) Ezen irányelv alkalmazásában a »tiltott kereskedelem«: lőfegyverek, lőfegyverdarabok vagy lőszeres megszerzése, eladása, szállítása, mozgása vagy átadása egy tagállam területéről, vagy ez utóbbin keresztül egy másik tagállam területére, ha azt az érintett tagállamok valamelyike az ezen irányelvben foglalt rendelkezésekkel összhangban nem engedélyezi, vagy ha az összeszerelt lőfegyvereket nem jelölték meg a 4. cikk (1) bekezdésének megfelelően.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az európai lőfegyvertartási igazolványt kérelemre a tagállamok hatóságai bocsátják ki a lőfegyvert jogszerűen megszerző vagy tartó személy számára. Legfeljebb öt évre érvényes, amely meghosszabbítható, és tartalmaznia kell a II. mellékletben meghatározott információkat. Az európai lőfegyvertartási igazolvány olyan át nem ruházható okmány, amelybe fel kell jegyezni a birtokosa által tartott és használt lőfegyver vagy lőfegyverek adatait. Az igazolványnak mindig a lőfegyvert használó személy birtokában kell lennie. A tulajdonosváltozást vagy a lőfegyverek jellemzőiben bekövetkezett változásokat, valamint a lőfegyver elvesztését vagy ellopását az igazolványban fel kell tüntetni.”

2. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy valamennyi forgalomba hozott lőfegyvert vagy lőfegyverdarabot ezzel az irányelvvel összhangban megjelöljenek és nyilvántartásba vegyenek, vagy pedig, hogy hatástalanítsanak.

(2) Minden egyes összeszerelt lőfegyver azonosítása és felkutatása céljából a tagállamok minden egyes lőfegyver gyártásakor:

- a) előírják az egyedi megjelölést, beleértve a gyártó nevét, a gyártás országát vagy helyét, a sorozatszámot, valamint a gyártás évét (amennyiben az nem képezi a sorozatszám részét). Ez nem sértheti a gyártó védjegyének elhelyezését. E célból a tagállamok választhatják a kézi lőfegyverek próbabélyegeinek kölcsönös elismeréséről szóló, 1969. július 1-i egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását; vagy
- b) fenntartanak bármilyen más, egyedi és felhasználóbarát, numerikus vagy alfanumerikus kódot alkalmazó megjelölést, amely a gyártás országát minden állam számára könnyen azonosíthatóvá teszi.

A jelölést a lőfegyver alapvető alkotóelemén kell elhelyezni, amelynek megsemmisülése a lőfegyvert használhatatlanná teszi.

A tagállamok biztosítják, hogy a teljes lőszer-csomag minden egységét úgy jelölik meg, hogy feltüntessék a gyártó nevét, az azonosító (sorozat)számot, a kalibert és a lőszer fajtáját. E célból a tagállamok választhatják a kézi lőfegyverek próbabélyegeinek kölcsönös elismeréséről szóló, 1969. július 1-i egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását.

A tagállamok ezenkívül biztosítják, hogy a kormányzati készleteikből állandó polgári használatra átadott lőfegyvert az átadás időpontjában olyan megfelelő egyedi megjelöléssel lássanak el, amely lehetővé teszi, hogy a többi állam azonosíthassa az átadó országot.

(3) A tagállamok a területükön folytatott kereskedői tevékenységet legalább a kereskedő magán- és szakmai feddhetetlenségének, valamint szakértelmének ellenőrzése alapján kiadott engedélyhez kötik. Jogi személyek esetén az ellenőrzés a vállalkozást irányító személyre terjed ki.

(4) A tagállamok 2014. december 31-ig biztosítják egy központosított vagy decentralizált számítógépes nyilvántartási rendszer létrehozatalát és üzemeltetését, amely garantálja a hatáskörrel rendelkező hatóságok hozzáférését minden olyan nyilvántartási rendszerhez, amely minden egyes, ezen irányelv hatálya alá tartozó lőfegyver információit tartalmazza. A nyilvántartási rendszer legalább 20 évig nyilvántartja és megőrzi minden egyes lőfegyver típusát, gyártmányát, modelljét, kaliberét, sorozatszámát, valamint a szállító és a lőfegyvert megszerző vagy tartó személy nevét és címét.

A kereskedők tevékenységük teljes ideje alatt kötelesek nyilvántartást vezetni, amelyben rögzítik az általuk beszerzett vagy eladott minden, ezen irányelv hatálya alá tartozó lőfegyverre vonatkozó információt, beleértve azokat az adatokat is, amelyek lehetővé teszik a lőfegyver azonosítását és felkutatását, különös tekintettel annak típusára, gyártmányára, modelljére, kaliberére és sorozatszámára, valamint a fegyvert rendelkezésre bocsátó és megszerző személyek nevét és címét. A tevékenység befejezésekor a kereskedő a nyilvántartást átadja az első albekezdésben előírt nyilvántartási rendszerért felelős nemzeti hatóságnak.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az összes lőfegyver bármely időpontban kapcsolható legyen a tulajdonosához. A »D« kategóriába sorolt lőfegyverek tekintetében azonban a tagállamok 2010. július 28-ig megfelelő felkutatási intézkedéseket hoznak, beleértve – 2014. december 31-től kezdődően – a 2010. július 28-ig után forgalomba hozott lőfegyverek bármikor az adott tulajdonoshoz való kapcsolását lehetővé tevő intézkedéseket.”

3. A szöveg a következő cikkeket egészíti ki:

„4a. cikk

A 3. cikk sérelme nélkül, a tagállamok lőfegyverek megszerzését és tartását csak olyan személyek számára engedik meg, akik engedéllyel rendelkeznek illetve, a »C« és »D« kategória esetében, kifejezetten engedélyt kaptak ilyen lőfegyverek megszerzésére és tartására a nemzeti jogszabályokkal összhangban.

4b. cikk

A tagállamok fontolóra veszik a közvetítői tevékenységet szabályozó rendszer létrehozását. Az ilyen rendszer magába foglalhat egy vagy több intézkedést, így például:

- a) a területükön működő közvetítők nyilvántartásba vétele;
- b) a közvetítő tevékenység engedélyhez vagy jóváhagyáshoz való kötése.”

4. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

A 3. cikk sérelme nélkül, a tagállamok a lőfegyverek megszerzését és tartását csak olyan személy számára engedélyezik, akinek megfelelő indoka van erre, és aki:

- a) betöltötte legalább a 18. életévét, kivéve a vadászatra és céllovásztatra használt lőfegyverek nem vásárlás útján történő megszerzését és tartását, feltéve hogy ebben az esetben a 18 évnél fiatalabb személy szülői engedéllyel rendelkezik, vagy szülői irányítás alatt áll, vagy érvényes lőfegyvertartási vagy vadászengedéllyel rendelkező felnőtt irányítása alatt áll, illetve engedélyezett, vagy más módon jóváhagyott edzőközpontban használja a fegyvert;
- b) nem valószínűsíthető, hogy veszélyt jelent önmagára, a közrendre vagy a közbiztonságra. Szándékos, erőszakos bűncselekmény miatti elmarasztaló ítélet az ilyen veszélyre utaló jelnek minősül.

A tagállamok visszavonhatják a lőfegyvertartási engedélyt, ha a megadásának alapjául szolgáló feltételek bármelyike már nem áll fenn.

A tagállamok nem tilthatják meg a területükön lakóhellyel rendelkező személyeknek, hogy egy másik tagállamban megszerzett fegyvert tartsanak, kivéve ha ugyanennek a fegyvernek a megszerzését saját területükön tiltják.”

5. A 6. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a kereskedők kivételével, a lőfegyvereknek, lőfegyverdaraboknak és lőszereknek a távollévők között kötött szerződések esetén a fogyasztók

védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkében meghatározott távközlő eszközök útján történő megszerzését, ahol ez engedélyezett, szigorúan ellenőrzik.

(*) HL L 144., 1997.6.4., 19. o. A legutóbb a 2005/29/EK irányelvvel (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.) módosított irányelv.”

6. A 7. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A tagállamok megfontolhatják, hogy olyan személyek részére, akik teljesítik a fegyvertartási engedély megszerzéséhez szükséges feltételeket, többéves engedélyt adjanak minden engedélyköteles lőfegyver megszerzésére és tartására a következők sérelme nélkül:

- a) az illetékes hatóságok értesítésének kötelezettsége az átruházásról;
- b) annak időszakos ellenőrzése, hogy ezek a személyek megfelelnek-e a feltételeknek; és
- c) a nemzeti jogszabályban megállapított, a tartásra vonatkozó maximális időszak.

(5) A tagállamok szabályokat fogadnak el annak érdekében, hogy a 2008. július 28-án hatályban lévő nemzeti jog értelmében »B« kategóriába sorolt lőfegyverekre vonatkozó engedéllyel rendelkező személyeknek ne legyen szükséges a 2008. május 21-i 2008/51/EK (*) európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálybalépése miatt kérvényezniük az általuk tartott »C« vagy »D« kategóriás lőfegyverek engedélyezését. A »C« vagy »D« kategóriás fegyverek ezt követő bármilyen átruházásának feltétele azonban, hogy az átvevő szerezzen hozzá engedélyt, vagy rendelkezzen engedéllyel, illetve a nemzeti jogszabályokkal összhangban kifejezetten jogosult legyen ilyen lőfegyverek tartására.

(*) HL L 179., 2008.7.8., 5 o.”

7. A 11. cikk (3) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az átadás előtt a kereskedő a (2) bekezdés első albekezdésében felsorolt valamennyi adatot közli azon tagállam hatóságával, ahonnan az átadás kezdődni fog. Ezen tagállam hatóságai – adott esetben helyszíni – ellenőrzéseket végeznek a kereskedő által közölt információk és az átadás tényleges jellemzői megfelelésének ellenőrzésére. A kereskedő megfelelő időben közli ezeket az adatokat.”

8. A 12. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben foglaltak ellenére, a vadászok a »C« és »D« kategóriára, valamint a céllövők a »B«, »C« és »D« kategóriára vonatkozóan előzetes engedély nélkül tarthatnak egy vagy több, e kategóriákba sorolt lőfegyvert, ha tevékenységük folytatása céljából átutaznak két vagy több tagállamon, feltéve hogy rendelkeznek az érintett lőfegyvert vagy lőfegyvereket felsoroló európai lőfegyvertartási igazolvánnyal, és feltéve hogy megfelelően meg tudják indokolni utazásukat, különösen meghívónak vagy a céltagállamban történő vadászati vagy céllövészeti tevékenységük egyéb igazolásának bemutatásával.

A tagállamok nem köthetik az európai lőfegyvertartási igazolvány elfogadását semmiféle díj, illetve illeték megfizetéséhez.”

9. A 13. cikk (3) bekezdése az alábbiak szerint módosul:

„(3) Ezen irányelv hatékony alkalmazása céljából a tagállamok rendszeresen információt cserélnek. A Bizottság 2009. július 28-ig kapcsolattartó csoportot állít fel az e cikk alkalmazása céljából történő információcsere érdekében. Az információ gyűjtésért és továbbításáért, valamint a 11. cikk (4) bekezdésében említett kötelezettségek teljesítéséért felelős nemzeti hatóságokról a tagállamok tájékoztatják egymást és a Bizottságot.”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„13a. cikk

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (*) 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, a 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(*) HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.”

11. A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alkalmazásában elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok végrehajtása érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.”

12. A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

A Bizottság 2015. július 28-ig jelentést és adott esetben ehhez csatolt javaslatokat nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az irányelv alkalmazásának eredményeképpen létrejövő helyzetről.

A Bizottság 2012. július 28-ig kutatást végez és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a lőfegyverek kategóriáinak kettőre (tiltott vagy engedélyezett) való csökkentésének lehetséges előnyeiről és hátrányairól a kérdéses termékek belső piacának az esetleges egyszerűsítés révén elérhető jobb működése céljából.

A Bizottság 2010. július 28-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben bemutatja a fegyverutánszerek forgalomba hozataláról készült tanulmány következtetéseit annak meghatározása érdekében, hogy ezen irányelv hatályának kiterjesztése az ilyen termékekre lehetséges és kívánatos-e.”

13. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

a) Az I. részben az első francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— az irányelv 1. cikkében meghatározott bármilyen lőfegyver;”

b) a III. rész a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) használatra tartósan alkalmatlanná tették őket, olyan hatástalanítás alkalmazásával, amely biztosítja, hogy a lőfegyver minden lényeges része használatra tartósan alkalmatlanná, és eltávolítása, kicserélése vagy reaktiválást célzó módosítása lehetetlenné vált.”;

- ii. az első bekezdés után az alábbi bekezdés kerül beillesztésre:

„A tagállamok rendelkezéseket hoznak az a) pontban említett hatástalanítás illetékes hatóság által történő ellenőrzéséről, annak garantálására, hogy egy lőfegyveren elvégzett módosítások azt használatra visszafordíthatatlanul alkalmatlanná tegyék. A tagállamok az említett ellenőrzés keretében tanúsítvány, vagy a lőfegyver hatástalanítását igazoló okmány kiadását, vagy erre a célra a lőfegyveren jól látható megjelölés elhelyezését írják elő. A Bizottság a 13a. cikk (2) bekezdésében meghatározott bizottsági eljárást követve közös iránymutatásokat ad ki a hatástalanítási előírásokról és technikákról annak biztosítására, hogy a hatástalanított lőfegyverek visszafordíthatatlanul használhatatlanok legyenek.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2010. július 28-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz

hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzniük. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J. LENARČIČ